

Začínáme štvrtýždňovú prípravu na Vianoce, kedy očakávame narodenie Ježiša Krista. Máme pred sebou mesiac čakania – čas, aby sme pripravili miesto Bohu, ktorý prijal naše ľudské telo a stal sa človekom.

Očakávanie pripravuje budúcnosť a zároveň prináša zmeny už do prítomnosti. Je to prah medzi dneškom a zajtrajškom, medzi históriou a Božím kráľovstvom.

Nedajme sa pomýliť a nehovorme: „Opäť sú tu Vianoce, to poznáme. Veď Kristus sa predsa v histórii už narodil a každý rok si to len pripomíname.“ Áno, narodil sa, zomrel, vstal z mŕtvych, žije a kráča s nami každodenne naším životom.

No tento rok sa chce narodiť v tvojom – v mojom srdci.

Dovolíme mu to?

Prvá adventná nedeľa nás pozýva k novému začiatku: prebudiť sa z temnoty hriechu, obnoviť vieru počúvaním Božieho slova a žiť bdely život v očakávaní príchodu Syna človeka.

Prorok Izaiáš (**Iz 2,1-5**) prináša adventné posolstvo pokoja a spravodlivosti. Predpovedá, že Hora Pána sa stane centrom spásy pre všetky národy a že zbrane sa premenia na nástroje práce a života. Tento pokoj nie je automatický, ale vyžaduje ľudskú spoluprácu a otvorenie sa Božiemu slovu, ktoré sa naplnilo v Kristovi, „Slove pokoja“.

Vízia Izaiáša zdôrazňuje tri kľúčové body: putovanie ľudu k Sionu, prijatie Božieho slova pre spravodlivosť a solidaritu, a premenu vojny na pokoj. Prorok nás vyzýva hľadať pokoj a spravodlivosť v spolupráci s Bohom. Otvorenosť na Jeho slovo premení naše životy a aj svet okolo nás. Konflikty sa premenia na zmysluplné činy, ktoré prinesú Božie kráľovstvo pokoja už dnes. Sme povolaní stať sa nástrojmi Božej spásy pre našich bratov a sestry.

List Rimanom môžeme rozdeliť na doktrinálnu časť (Rim 1,16 – 11,36), ktorá vysvetľuje evanjelium ospravedlnenia z viery, a na paranetickú časť ((Rim 12 – 15,13), kde Pavol učí, ako žiť kresťanský život tu a teraz.

V závere listu (**Rim 13,11-14**) sv. Pavol vyzýva kresťanov, a aj nás, aby sme aktívne čakali na príchod Božieho kráľovstva. Nejde o 'ničnerobenie' a pasívne čakanie, ale o konkrétny spôsob života: žiť v súlade s vierou, uctievať Boha, milovať blížnych a rešpektovať authority. Kľúčovým posolstvom je bdelosť, pretože rozhodujúci okamih (*kairos*) je blízko. „Zákon lásky“ zahrňuje celý Mojžišov zákon a nabáda nás konať dobro a milovať sa navzájom.

Pavol používa obrazy svetla a tmy na znázornenie prechodu od hriechu k životu v Božej milosti. „Zbroj svetla“ predstavuje čestný a spravodlivý život, vyhýbanie sa nerestiam a konfliktom, motivuje k premene, a bráni zredukovaniu viery na mechanické dodržiavanie prikázaní. Apoštol nás pozýva pokračovať v autentickom kresťanskom živote.

Druhá časť Ježišovho eschatologického prejavu v Matúšovom evanjeliu (**Mt 24,37-44**) rozvíja praktické dôsledky príchodu Syna človeka a zdôrazňuje potrebu neustálej

bdelosti. Ježišove podobenstvá o dňoch Noema (v. 37-39), o dvoch mužoch na poli a dvoch ženách pri mlyne (v. 40-41), o hospodárovi a zlodejovi (v. 43-44) vyjadrujú, že príchod Pána je istý, no jeho čas je nepredvídateľný.

Porovnaním s Noemovou generáciou (Gn 6,5–8,14) Ježiš ukazuje, že my ľudia sme často tak zahĺbení do bežných činností, že prehliadame duchovnú realitu života. edostatok tejto bdelosti môže spôsobiť, že prehliadneme prítomnosť Božieho pôsobenia v nás a okolo nás. Tak ako Noe a jeho rodina boli zachránení, tí, ktorí zostanú duchovne bdelí, budú prijatí do Božieho kráľovstva, zatiaľ čo druhí budú ponechaní (*parúzia*).

Bdelosť podľa Matúša nie je úzkostlivé očakávanie, ale aktívne, zodpovedné prežívanie každodenného života vo svetle Božej prítomnosti. Máme žiť tak, aby sme boli stále pripravení na stretnutie s Pánom – nie podľa našich ľudských merítok času, ale podľa Božieho *kairos*. Podobenstvo o dvoch mužoch a dvoch ženách zdôrazňuje, že rozdiel medzi zachránenými a odsúdenými nie je vždy vonkajší, ale duchovný a vnútorný.

Výzva „bdejte“ (Mt 24,42), „vedzte“ a „buďte pripravení“ (v. 44) zdôrazňuje, že múdrosť spočíva v trvalej duchovnej pozornosti a otvorenosti voči Pánovmu príchodu. Príchod Syna človeka môže prekvapiť ako zlodej, ale nie je dôvodom k strachu: naša bdelosť musí byť založená na vzťahu s Kristom, plnom viery, nádeje a lásky.

Dnešné evanjelium nás učí, že každodenný život, ak je prežívaný bez duchovnej pozornosti, môže viesť k duchovnému zlyhaniu. Príchod Pána nás vyzýva k aktívnej bdelosti, ktorá premieňa bežné dni na čas pripravenosti a nádeje. Treba bdieť, aby nás Pán nenašiel nepripravených.

Advent nás pozýva prebudiť sa k svetlu a začať znova. Izaiáš pripomína, že Boží pokoj rastie tam, kde sa otvoríme Jeho slovu. Pavol nás volá obliecť si „zbroj svetla“ a žiť vieru konkrétne, nie pasívne. Ježiš v evanjeliu zdôrazňuje bdelosť, ktorá sa rodí v každodennom živote – v pripravenosti stretnúť Pána v každej chvíli.

V čase nepokojov potrebujeme túto bdelosť viac než kedykoľvek predtým: nie úzkostlivú, ale plnú nádeje. Ak žijeme vo svetle Krista, nemusíme sa báť Jeho príchodu, lebo každý deň sa pre nás stáva Božím časom milosti. Nech nás tento advent vedie k životu viery, ktorá prináša svetlo a pokoj do nášho sveta.